

Sygn. akt VI U 2509/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: W. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 16 września 2014 r., znak: (...)

w sprawie: W. A.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. A. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 września 2014 r. na stałe,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją (...) Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu W. A. prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Przyczynę odmowy stanowiło orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od decyzji złożył ubezpieczony nie zgadzając się z jej treścią i wniósł o przyznanie renty z tytułu choroby zawodowej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany (...) Oddział w B. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. A. (z zawodu ciastkarz, piekarz) do dnia 31 sierpnia 2014 roku uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W dniu 14 lipca 2014 roku ubezpieczony złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o ustalenie dalszych uprawnień do świadczenia rentowego. W efekcie złożonego

wniosku ubezpieczony został poddany badaniu przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach nie stwierdzili u ubezpieczonego występowania niezdolności do pracy w związku chorobą zawodową.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych o specjalnościach: alergologa, laryngologa, neurologa, diabetologa, kardiologa i specjalisty medycyny pracy.

Biegli w opinii wydanej w dniu 8.07.2015 roku opinii stwierdzili u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- Przewlekły alergiczny nieżyt nosa z narażenia na działanie pyłów mąki - obraz choroby zawodowej
- Astmę oskrzelową przewlekłą, lekką
- Alergiczne zapalenie spojówek
- Nadciśnienie tętnicze dobrze kontrolowane - bez związku z chorobą zawodową
- Cukrzycę t.2 - bez związku z chorobą zawodową
- Otyłość, zespół metaboliczny - bez związku z chorobą zawodową
- Chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią szyjną - bez związku z chorobą zawodową
- Zespół bólowy szyjno-barkowy objawowy - bez związku z chorobą zawodową.

Na podstawie przeprowadzonych badań sądowo-lekarskich i po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską zawartą w aktach sprawy i ZUS oraz dostarczoną przez badanego biegli stwierdzili, iż stan jego zdrowia upośledza sprawność organizmu w stopniu powodującym trwałą częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w związku z chorobą zawodową. Przyczyną jest przewlekły alergiczny nieżyt nosa z narażenia na działanie pyłów mąki (jednego z najsilniejszych alergenów przemysłowych), którego to schorzenia nabawił się ubezpieczony w trakcie długotrwałej pracy zawodowej w zawodzie wyuczonym ciastkarza-piekarza. Schorzenie to potwierdził decyzją Miejski Inspektor Sanitarny w B. w dniu 26.11.1999 r. Biegli wskazali, że u ubezpieczonego współistnieje astma oskrzelowa przewlekła lekka i alergiczne zapalenie spojówek. Wobec powyższego, zdaniem biegłych, ubezpieczony nigdy już nie będzie mógł wrócić do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, z uwagi na rozwijający się obraz procesu alergicznego i jego ewolucję w organizmie (alergiczny nieżyt nosa, astmę oskrzelową z nadwrażliwością oskrzeli, alergiczne-zapalenie spojówek).

Zdaniem biegłych lekarzy sądowych, ubezpieczony jest częściowo okresowo niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 września 2014 roku na stałe. W stosunku do poprzedniego badania w stanie zdrowia ubezpieczonego nie nastąpiła poprawa. Przyczyną niezdolności do pracy jest nadal przewlekły nieżyt nosa z narażenia na działanie pyłów mąki.

Wobec powyższego, biegli nie podzielili orzeczenia wydanego przez lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, podstawą wydanej opinii były te same dowody, którymi posługiwał się pozwany organ rentowy.

dowód: opinia biegłych sądowych k. 33 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, pozwany organ rentowy wniósł do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż w wykonanej spirometrii nie stwierdza się upośledzenia funkcji układu oddechowego stąd ubezpieczony jest zdolny do wykonywania pracy bez narażenia na pyły mąki. W ocenie układu oddechowego przez biegłego pulmonologa nie stwierdza się ograniczenia funkcji układu oddechowego.

Ponadto ubezpieczony przekwalifikował się i podjął zatrudnienie jako konserwator w pełnym wymiarze - stąd nie wymaga przekwalifikowania.

Wobec powyższego organ rentowy wniosł o przekazanie zastrzeżeń ZUS biegłym lekarzom sądowym celem ustosunkowania się. W przypadku odmowy uwzględniania przedmiotowego wniosku pozwany wniosł o oddalenie odwołania.

W opinii uzupełniającej biegli stwierdzili, podtrzymując wnioski opinii, że u ubezpieczonego występuje alergiczny nieżyt nosa z narażenia na działanie pyłów mąki. Zarówno przy tym schorzeniu zawodowym, jak również w przypadku rozwinięcia się obrazu astmy oskrzelowej badanie spirometryczne i badanie przedmiotowe pulmonologiczne nic do sprawy nie wniosą.

Ubezpieczony (atopik) z dodatnimi testami punktowymi skórnymi na pyły mąki (co jest decydującym badaniem diagnostycznym) nigdy nie będzie mógł pracować w tym narażeniu - a jest to istotą pracy zgodnej z posiadanymi przez niego kwalifikacjami zawodowymi.

Biegli podkreślili, że ubezpieczony pracuje w zakładzie pracy chronionej, na stanowisku pracy przystosowanym do rodzaju schorzenia uznanego za zawodowe i jak dotąd stan jego zdrowia nie uległ jakiegokolwiek zmianie.

dowód : opinia uzupełniająca z dnia 7.10.2015 r. k.54

W kolejnych zastrzeżeniach organ rentowy stwierdził, że nie akceptuje opinii biegłych powtarzając dotychczasowe zarzuty.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd podzielił w całości wydaną przez biegłych opinię. Opinia ta jest wyczerpująca, logiczna i zgodna z zakresami fachowej wiedzy medycznej, dlatego Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do jej podważenia pomimo zastrzeżeń zgłoszonych przez pozwanego na które odpowiedzieli biegli w opinii uzupełniającej. W ocenie Sądu kolejne zastrzeżenia pozwanego organu rentowego są pozbawione treści i brak w nich logiki. Biegli lekarze sądowi (z bardzo szerokiego zespołu) są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom powoda. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu badań ubezpieczonego. W ocenie Sądu Okręgowego, okoliczność, iż ubezpieczony ukończył zawodową szkołę spożywczą, nie może świadczyć o możliwości kontynuowania przez niego zatrudnienia w wyuczonym zawodzie, skoro ubezpieczony przez całe życie zawodowe pracował jako piekarz- ciastkarz i pracy na tym stanowisku z uwagi na występujące u niego schorzenia nie może wykonywać, nadto każda praca wykonywana w przemyśle spożywczym musi się wiązać z czynnościami wykonywanymi w kontakcie na pyły mączne. Wbrew twierdzeniom pozwanego, u badanego oprócz alergicznego nieżytku nosa występuje również astma oskrzelowa przewlekła określona przez biegłych jako ewolucja w rozwoju choroby zawodowej, co oznacza, iż stan zdrowia odwołującego mimo powstrzymywania się od wykonywania pracy w narażeniu na czynniki drażniące ulega pogorszeniu. Z dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach organu rentowego wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że u ubezpieczonego początkowo wystąpił nieżyt nosa przewlekły, który został opisany jako zawodowy alergiczny nieżyt nosa na mąkę. W późniejszym okresie u badanego rozwinęła się astma oskrzelowa z nadreaktywności oskrzeli- zdaniem biegłych ewolucja w rozwoju choroby zawodowej, astma oskrzelowa mimo systematycznego leczenia oraz izolacji od pierwotnego miejsca pracy- piekarz nie uległa remisji. Ubezpieczony ma orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności na stałe. Analiza przypadku zdaniem biegłych wskazuje, że pacjent jest nadal częściowo niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową a zatem na stanowisku piekarza, może pracować jedynie na stanowisku bez kontaktu z czynnikami drażniącymi i alergizującymi górne i dolne drogi oddechowe. Biegli orzekli iż niezdolność do pracy istnieje u ubezpieczonego trwale, co wobec długotrwałego okresu pobierania renty i utrwalonego stanu zdrowia ubezpieczonego, nie ulegającego poprawie, uznać należy za słuszny wniosek.

Prawo do otrzymania renty z tytułu niezdolności do pracy związanej z chorobą zawodową reguluje przepis art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673).

Zgodnie z brzmieniem art. 17 ust. 1 przy ustaleniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy renty szkoleniowej, renty rodzinnej (...) do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednie przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Ustęp 2 cyt. wyżej art. mówi zaś, iż świadczenia, o których mowa w ust. 1 przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę potwierdzenia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. Natomiast art. 16 cytowanej ustawy przewiduje, że stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik.

Na podstawie przepisu art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (DZ. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności lub jej ponowne powstanie. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest zgodnie z ust. 3 cytowanego przepisu osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Ubezpieczony jak wynika z opinii wydanej przez biegłych sądowych nie może wykonywać pracy w wyuczonym przez niego zawodzie ciastkarza - piekarza jest zatem częściowo trwale niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową w rozumieniu przepisu art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z art. 17 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż powód spełnia wszelkie warunki wymagane w art. 17 ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku nr 167, poz. 1322).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd zmienił decyzję na mocy art. 477 14 § 2 k.p.c.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla ubezpieczony uzyskał prawo do żądanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować a jedynie sama odmienna ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek